

Крайно наскърбенъ, Царьтъ бѣ зарадванъ прѣзъ деня съ вѣстѣта за прѣвзимането на Шипка и Казанлъкъ, по който случай се отслужи благодарственъ молебенъ. Съобщенията отъ Плѣвенъ при продължаваха да бждатъ неутѣшителни; 4.000 неприятелска армия завзела при Плѣвенъ силна позиция и продължавала да се окопава и отъ всички страни да се огражда съ ретраншементи и бруствери. Стѣкмена била 27 хилядна руска армия съ страшната сила на 165 топа, съ посока къмъ Плѣвенъ. Изкуственитѣ фортификационни неприятелски приготовления заставляваха Царя да се замислюва върху жертвитѣ за успѣха на дѣлото и да се безпокои, макаръ на гледъ да се показваше спокоенъ. Вечернитѣ четения си слѣдваха почти всѣки день, прѣзъ врѣме на които Царя правеше по нѣкога своитѣ бѣлѣжки. На 15 юлий на Царя бѣ докладванъ рапорта на корпусния командиръ Криденера, донесенъ отъ главната квартира отъ Плѣвенъ отъ адютанта Му; споредъ тоя рапортъ числото на излѣзлитѣ отъ строя руски войници при първия неуспѣхъ при Плѣвенъ възлизало на 3.000 души. На 29 юлий бѣ получена отъ Царя телеграма съ прискрѣбно извѣстие за втория неуспѣхъ подъ Плѣвенъ, който прѣтърпѣлъ отряда на генералъ Криденера, въ опитването да изпжди турската армия отъ заетата позиция. Царьтъ, слѣдъ получаването на тая вѣстъ, телеграфически повика главнокомандующия незабавно да дойде въ Бѣла за съвѣщание. На военния съвѣтъ, който се състоя на 19 юлий, сж присѣдствували: Великиятъ Князь Николай Николаевичъ, главнокомандующия, Прѣстопронаслѣдникътъ Александъръ, военниятъ министъръ и началникътъ щаба на дѣйствующата армия; рѣшено е било да се мобилизира и трѣгне за